

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 3. Desumpta ex cap. 20. 21. & 22. lib. Deuteron. in quibus describitur officium Sacerdotum & Ducum in bello & urbium obsidionibus. Lex de cæde dubia, de filiis rebellibus, de rebus inventis, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

Doctrina 3.

Desumpta ex cap. 20. 21. & 22. lib. Deuteron. in quibus describitur officium Sacerdotum & Ducum in bello & urbium obsidionibus. Lex de cade dubia, de filiis rebellibus, de rebus inventis, de vestitu & de sœmina vini passa.

Considera I. **D**Eum præcipiendò, ut appropinquante præliò Sacer- N.188.
dos stet ante aciem cap. 20. v. 2. admonere omnes, qui superiorum & præsentium nomine alios ad debellanda vitia & obtinendam virtutum victoriam animant: ut bonò illis exemplò præcurrant. Christus Dominus ejusmodi Duces creaturus, post celeberrimum in monte habitum sermonem, non voluit, ut illi rationes & argumenta congererent ponderosa, quibùs impios convincerent, & sic reducerent ad frugem, sed hoc unicum suasit: *Videant opera vestra bona.* Author imperfecti operis expendens verba S. Matthæi c. 4. *Exinde cœpit Jesus predicare, & dicere &c.* Ingeniosè discutit Vocabulum exinde, asserens: *Ex tunc cœpit Jesus predicare, ex quo tentatus est, famem vicit in deserto, avaritiam sprexit in Monte, vanam gloriam percussit super Templum, ut nobis ostendat: quòd qui ventri suo contradicere potest, qui sæculi hujus Bona contemnit, qui vanam gloriam non desiderat, ille debet Christi Vicarius Justitiam predicare.* Quæres, unde venerit, discipulos Christi olim Magistros Gentium futuros, totâ nocte laborantes, nec minimum cepisse pisciculum: manè autem factò explicâsse retia, & conclusisse ingentem piscium multitudinem? resolvit hoc dubium Sacer Evangelii textus dicens Lucæ 7, piscatores autem descenderant, & lavabant retia sua. Quæ verba explicans Glossa ait: *Lota retia explicat, qui intermissò predicandi officio, quod alios docuit, ille implere satagit.* Res certa est: Illas manus tergere non posse sordes, quæ lutum tenent. Quare dicitur Nehemiæ 12. *Mundati sunt Sacerdotes & Levite, & mundaverunt Populum, ab immundo enim quid mundabitur?* Hæc exactiùs perpendens Christiane Superior vide: quem fructum sis relaturus ex frequenti subditorum tuorum admonitione, si quod in illis acriter censurâ castigas, in te ipso non corrigis? & quæ ab illis vitari crimina jubes, in ea tu ipsemet prolaberis? non tantum non ut Duces, sed nec ut gregarii milites Dei castris servire possunt, qui contra vitia in aciem formidolosi procedunt. v. 8. citati cap. si ergò sub
signis

signis Christi agere vis Ducem, prior civitatem passionem tuarum generosò expugna animò, nulli ex eis parcens. Dein subditos tuos strenuè anima, & parebunt imperanti.

N.189. *Considera 2.* Quòd si velis juxta mandatum Dei cap. 21. expressum, inquirere authorem cædis illius, quæ olim contigit in monte Calvaria: cum *benedictus Domini*, fuit in Ligno factus maledictus. Tunc sanè alium non sis reperturus, quàm te ipsum. Ducens enim filum ferri meditationis, & rigorosi propriæ conscientia examinis apud te reperies spinas, clavos, flagella, funes, lanceam &c. Quibus innocens ille Agnus ad talem locum raptatus est, & crudelissimè mactatus. Nam teste Jeremiâ Thren. 4. *Spiritus oris nostri* (Christus Dominus) *captus est in peccatis nostris.* & hinc B. Angela de Fulg. dixit: in aspectu Crucis data est mihi major cognitio, quomodo Christus mortuus fuerat pro peccatis nostris, & tunc cognovi omnia peccata mea cum dolore maximo, & sentiebam, quòd ego crucifixeram eum. Pari de causa Seraphinus Franciscus rogabat fideles omnes, ut testatur S. Bonav. ne per sua scelera Crucifixi revocarent vulnera. Et Apostolus Hebr. 6. exclamat: *Rursum Crucifigentes ipsis filium Dei, & ostentui habentes.* Thomas Cantiprat. lib. 1. apum c. 49. refert: Ipsa nocte Parasceve, quæ feralem illam cruciatum Christi lanienam recolit Ecclesia, Lovanii adolescentes, omnis pietatis oblitos homines, in popina confedisse, & versatis per quot tempus chartis tandem in blasphemias & juramenta sacrilegas resolvisse linguas. Cùm ecce! summò mane civis quidam de more suo ad matutinas se conferens, hâc fortè pertransiit, reperiens turbam hominum ante tabernam complorantium ac commiserantium sortem alterius, multis vulneribus totò corpore fauciati. Hi dum ab eo quærerent, tam barbari flagitii authorem? responsò tulère. Juvenes illi, qui hîc in cellario ludunt, tantis me affecere plagis. Civis hæc audiens, ocius ædes ingreditur, & in ludentes acerrimis invecus verbis percunctatur: ut quid hominem præ foribus jacentem tam crudelem tractaverint in modum? attoniti juvenes negant, & pernegant, se cuiquam intulisse manus; imò nec Verbò, multò minus Verbere à se quemquam lacesitum esse. è vestigio igitur cum cive assurgunt: hominem sauciaturum quæsituri; sed nusquam reperiunt. Conversi igitur ad se singuli clarissimè cognoscunt se perjuriis & flagitiis suis rursum Dominum suum vulneribus affecisse. & hæc ex ipso ore civis illius, juramentò rem
atte.

attestantis, se intellexisse narrat citatus Author, addens: Tabernæ illius Dominum hōc factō commotum, rigidam egisse pœnitenti- am, redditis omnibûs bonis, per usuram obtentis, & sine beatō clausisse vitæ dies. Anxiè olim quæsiuerat Malachias Propheta c. 5. possentè mortalium aliquis eò insanæ crudelitatis devenire, ut Deo ipsi vim inferret? *si affliget, inquit ille, homo Deum suum?* Pagninus legit: *si rapiet, fraudabit homo Deum suum?* Vatablus: *si spoliabit homo Deum suum?* Syrus & Arabicus: *nunquid opprimet homo Deum?* *perdet ho- mo Deum suum?* ah! quid opus est ò Propheta! sollicitâ indagine quærere ejusmodi hominem? en ipse qui hæc scribo, & tu forsân, qui ista legis Christiane, immane facinus de nobis ipsis fateri cogi- mur. Nos peccandō eò crudelitatis devoluti sumus, ut *affigere, de- fraudare, spoliare, opprimere, & perdere Deum nostrum tentaverimus.* En! habes fatentes reos. Habes contumaces & protervos illos filios, qui transgrediendō divinâ Præcepta Christum Patrem optimum tam di- re tractavimus, digni: qui non tantum semel juxta mandatum Dei v. 21. hujus capituli lapidibûs obruamur, sed centiès. Infinitæ ergo sint gratiæ Misericordiæ Dei infinitæ, quæ nobis hucusque pepercit, exclamantibus: *Misericordiæ Domini, quia non sumus consumpti.* Quare peccatis nostris per veram pœnitentiam deletis vivemus impostertum, ut non ampliùs *contaminemus terram.* Studebimus operibus charita- tis, quorum meminit Scriptura cap. 22. statui & officio nostro con- gruis nos occupabimus negotiis, id pariter exigente hîc Scripturâ, ne distenti alienis, simus instar viri, qui contra Dei Præceptum uti- tur veste fœmineâ. Si Dæmon nos malis præsumpserit persuasioni- bus opprimere, ocius ad te clamabimus pro auxilio instar puellæ à viro oppressæ v. 24. capituli citati.

Doctrina 4.

Desumpta ex cap. 23. & 24. lib. Deuteron. in quibus describitur Lex pro- hibens Judæis commercium cum Moabitibus & Ammonitis. Lex de pollu- tione, de Salario mercenarij pauperis, & variis Misericordiæ operibus.

Considera I. **D**EUM versu 3. cap. 23. severissimis prohibere verbis N. 190. omne commercium cum Moabitibus & Ammonitis; e contra concedere illud cum Idumæis & Ægyptiis; cum tamen utra- que